

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 8. juni 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 109 (L 222 - bilag 1), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Eigil Andersen (SF).

9. juni 2010

J.nr. 2010-0009637

Spørgsmål nr. 109:

”Hvilket forskningsmæssigt belæg mener ministeren at have for i sit svar på L 222 - spørgsmål 26, side 1, 7. afsnit i svaret at hævde, at såfremt den strukturelle beskæftigelse blev øget, da dagpengeperioden blev ændret fra 5 til 4 år midt i en periode, hvor den politisk bestemte og konjunkturbestemte beskæftigelse blev øget drastisk, at der så vil finde en lignende forøgelse af den strukturelle beskæftigelse sted, når der sker en langt mere drastisk afkorting af dagpengeperioden samtidig med en drastisk ændring af genoptjeningskravet og på et tidspunkt med udsigt til en helt anden langsom konjunkturmæssig ændring i beskæftigelsen?”

Endeligt svar:

Som det bl.a. fremgår af svar L 222 - spørgsmål 34 og 108, tyder al erfaring på, at ledige hurtigere finder arbejde, når dagpengeperioden forkortes. Ændringen af genoptjeningskravet vil yderligere skærpe lediges jobsøgning og chance for at finde arbejde gennem hele ydelsesperioden. Risikoen for langtidsledighed begrænses. Hermed bliver beskæftigelsen fremadrettet højere, end den ellers ville have været.

Tidligere afkortninger af dagpengeperioden er gennemført hen over forskelligartede konjunkturer, hvilket de efterfølgende erfaringer og resultater også må afspejle.

Samtidig viser de seneste erfaringer med at udfase særreglerne omkring forlænget dagpengetid for ledige over 50 år, at beskæftigelse er alternativet til en længere ydelsesperiode. Det har vist sig at gælde uafhængig af konjunkturerne. Således har blandt andet Velfærdskommissionen vist, at beskæftigelsen blandt de omfattede blev styrket på et tidspunkt, hvor den faldt for andre aldersgrupper.

Afslutningsvist må man formode, at målgruppen for den kortere ydelsesperiode på 2 år alt andet lige er relativt mere ressourcestærk end tidligere målgrupper for afkorting, hvor ydelsesperioden var længere, og hvor målgruppen derfor havde væsentlig mere ledighed bag sig.

Der er derfor intet belæg for at tro, at tidligere erfaringer og resultater ikke længere skulle være gældende.

Venlig hilsen

Inger Støjberg